

kelte kommunalbestyrelse kan beslutte, at der skal opkræves dækningsafgift af forskelsværdien (nogenlunde svarende til værdien af bygningerne) af ejendomme, der anvendes til visse nærmere angivne formål: kontor, forretning, hotel, fabrik, værksted og lignende øjemed. (I daglig tale bruges ofte den ikke helt dækkende betegnelse: dækningsafgift af erhvervsjendomme).

Afgiften opkræves med en af den enkelte kommunalbestyrelse fastsat promille, der højst kan udgøre 10.

Af ejendomme, der kun delvis anvendes til dækningsafgiftspligtigt formål, svares der delvis dækningsafgift. Dog kun hvis den del af forskelsværdien, der kan henføres til den dækningsafgiftspligtige del af ejendommen, udgør over halvdelen af den samlede forskelsværdi. Ellers svares der slet ikke dækningsafgift (denne regel er i det følgende benævnt halvdelsreglen).

Konkurrencestyrelsen har i en udtalelse af 15. februar 1999 bl.a. udtalt, at styrelsen finder, at halvdelsreglen for opkrævning af kommunale dækningsafgifter medfører eller vil kunne medføre forskelsbehandling af indbyrdes konkurrerende erhvervsvirksomheder på tidspunktet for afgiftens indførelse og frem til ejendommen overdrages til ny ejer. Styrelsen har derfor henstillet, at Indenrigsministeriet tager initiativ til at ændre reglerne således, at den konkurrencemæssige forskelsbehandling undgås.

Indenrigsministeriet havde i sin forudgående udtalelse til Konkurrencestyrelsen for det første peget på det administrative aspekt, der ligger i, at halvdelsreglen i relation til vurderingssystemet har den virkning, at den begrænser antallet af de tilfælde, hvor der skal foretages konkrete vurderingsmæssige fordelinger vedrørende en ejendom, der er vurderet under ét.

For det andet havde Indenrigsministeriet i sin udtalelse gjort opmærksom på, at man ved en vurdering af virksomhedernes stilling i relation til dækningsafgiften også måtte have for øje, at dækningsafgiften kun er en del af den samlede kommunale ejendomsbeskatning.

I denne henseende var der anført følgende i Indenrigsministeriets udtalelse:

»Den almindelige kommunale ejendomsskat er grundskylden, der som udgangspunkt opkræves af grundværdien af ejendomme, der efter vurderingsloven skal vurderes. Grundskyld opkræves også af ejendomme, der er dækningsafgiftspligtige efter § 23 A i ejendomsskattelov-

ven, altså kontor-, forretnings- og lignende ejendomme.

Grundskylden opkræves i lighed med dækningsafgiften med en promille, der fastsættes af den enkelte kommunalbestyrelse. Grundskyldpromillen i en kommune skal ifølge ejendoms-skatteloven udgøre mindst 6 og højst 24.

Både for så vidt angår grundskyld og dækningsafgift kan der således på grund af variationen i promillerne kommunerne imellem forekomme betydelige forskelle i de samlede ejendomsskatter – grundskyld og dækningsafgift – der opkræves af tilsvarende ejendomme, der ligger i forskellige kommuner.

Disse forskelle er et udslag af, at ejendomsskatter er gjort til selvstændige kommunale skatter, d.v.s. skatter, hvis størrelse den enkelte kommunalbestyrelse selv kan fastsætte – inden for nogle i lovgivningen fastsatte rammer.

Eksistensen af selvstændige kommunale skatter må ses som et væsentligt led i den ordning med kommunalt selvstyre, der findes i Danmark, jf. grundlovens § 82.

I øvrigt skal det bemærkes, at en del af den økonomiske belastning, der ligger i ejendomsbeskatningen af en ejendom, må anses at blive kapitaliseret i ejendomsprisen/huslejen. D.v.s., at prisen – alt andet lige – vil være højere jo mindre økonomisk belastning, der hviler på ejendommen i form af ejendomsbeskatning. Dermed vil der ske en vis udjævning af forskellene i omkostninger ved at drive erhvervsvirksomhed i tilsvarende ejendomme/lejemål med forskellig ejendomsbeskatning.«

Det er min vurdering, at Konkurrencestyrelsens udtalelse ikke afgørende har rokket ved de forhold, Indenrigsministeriet har lagt vægt på i sin udtalelse til Konkurrencestyrelsen.

Jeg har derfor ikke planer om aktuelt at tage initiativ til at ændre ejendomsskattelovens regler om dækningsafgift på grund af udtalelsen fra Konkurrencestyrelsen.

Det skal tilføjes, at Indenrigsministeriets Finansieringsudvalg for nylig har afgivet betænkning om forenkling af den kommunale finansiering (betænkning nr. 1365/december 1998).

Som led heri er bl.a. vurderet forskellige muligheder for ændringer i den kommunale ejendomsbeskatning, herunder i reglerne om dækningsafgift af erhvervsjendomme.

Indenrigsministeriet er indstillet på i det videre arbejde hermed at overveje, om der kan